

Dosarul nr.3r-190/22
2-21156397-01-3r-10062022

Prima instanță, Curtea de Apel Chișinău (jud: V. Negru, A. Bostan, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

05 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând cererea depusă de Smochin Marcel cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Smochin Marcel împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea actelor administrativ și obligarea emiterii actului administrativ,

c o n s t a t ă :

La 22 octombrie 2021, Smochin Marcel a depus cerere de chemare în judecată, în procedura contenciosului administrativ, împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea actelor administrative și obligarea emiterii actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 01 martie 2021 s-a adresat Consiliului Superior al Magistraturii cu sesizare, înregistrată cu nr.145s-245p/m, prin care a solicitat tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Irina Maxim din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 01 aprilie 2021, inspectorul-judecător Mariana Martalog din cadrul Inspecției judiciare, organ specializat al Consiliului Superior al Magistraturii, a emis decizia nr.145s-245p/m cu privire la respingerea sesizării ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu decizia nr.145s-245p/m din 01 aprilie 2021 a inspectorului-judecător Mariana Martalog, la 16 iunie 2021 a depus contestație, înregistrată sub nr.2274m.

Completul de examinare a contestațiilor nr.2 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii prin hotărârea nr.66/4 din 29 aprilie 2021 a respins ca neîntemeiată contestația sa împotriva deciziei nr.145s-245p/m din 01 aprilie 2021 a inspectorului-judecător Mariana Martalog.

În conformitate cu art.39 alin.(1) din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, a depus la Consiliul Superior al Magistraturii contestație împotriva hotărârii nr.66/4 din 29 aprilie 2021 a completului de examinare a

contestațiilor nr.2 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, solicitând casarea deciziei nr.145s-245p/m din 01 aprilie 2021 a inspectorului-judecător Mariana Martalog și hotărârii nr.66/4 din 29 aprilie 2021 a Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, cu emiterea unei hotărâri noi, prin care să se constate că prin acțiunile judecătorului Irina Maxim au fost comise abateri disciplinare, cu aplicarea în privința acesteia a sancțiunilor disciplinare corespunzătoare.

Prin hotărârea nr.115/6 din 01 iulie 2021 a Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii s-a hotărât: „se respinge examinarea petiției în cauză pe motivul existenței unei hotărâri a Completului de examinare a contestațiilor cu nr.66/4 din 29 aprilie 2021 pe acest caz, cu aceleași subiect. Petiția este lăsată fără examinare”.

La 01 septembrie 2021, s-a adresat Consiliului Superior al Magistraturii cu cerere prealabilă, solicitând anularea hotărârii nr.115/6 din 01 iulie 2021 a Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, prin care a fost lăsată fără examinare contestația din 01 iulie 2021; anularea hotărârii nr.66/4 din 29 aprilie 2021 a Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată contestația depusă împotriva deciziei nr.145s-245p/m din 01 aprilie 2021 a inspectorului-judecător Mariana Martalog din cadrul Inspecției Judiciare, organ specializat al Consiliului Superior al Magistraturii pe marginea sesizării din 01 martie 2021 asupra acțiunilor judecătorului Irina Maxim din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și anularea deciziei nr.145s-245p/m din 01 aprilie 2021 a inspectorului-judecător Mariana Martalog din cadrul Inspecției Judiciare, organ specializat al Consiliului Superior al Magistraturii, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată sesizarea din 01 martie 2021 privind tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Maxim Irina din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu examinarea contestației împotriva hotărârii nr.66/4 din 29 aprilie 2021 a Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii și constatarea în acțiunile judecătorului Irina Maxim a abaterilor disciplinare și aplicarea sancțiunii corespunzătoare în privința acesteia.

Prin răspunsul nr.2359 m/i din 15 septembrie 2021, pe care l-a recepționat la 21 septembrie 2021, Consiliul Superior al Magistraturii a lăsat fără examinare cererea prealabilă din 01 septembrie 2021, motivând că procedura prealabilă nu este aplicabilă în cazul acțiunii de contestare a hotărârilor Completelor de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar din cauza caracterului definitiv al hotărârilor ce constituie obiectul cererii prelabile înaintate, deoarece au fost epuizate cele două etape jurisdicționale la examinarea chestiunilor vizate, iar controlul solicitat de a fi realizat în procedură prealabilă de către Consiliul Superior al Magistraturii excedă competența stabilită de lege a acestuia.

Cu răspunsul Consiliului Superior al Magistraturii, Smochin Marcel nu este de acord considerându-l neîntemeiat și ilegal, din următoarele considerente.

Astfel, la 15 ianuarie 2021, în calitate de reclamant, a depus cerere de chemare în judecată împotriva executorului judecătoresc Cristina Brihuneț cu privire la constatarea încălcării drepturilor sale și repararea prejudiciului moral (dos.nr.25-134/2021 (2-21005737-12-2-15012021-1)).

Prin încheierea din 20 ianuarie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru (judecător Irina Maxim) nu s-a dat curs cererii sale de chemare în judecată, acordându-i termen pentru înlăturarea neajunsurilor și anume, să prezinte copia certificatului de calitate de moștenitor din 27 noiembrie 2018, autentificat de notarul Daniela Țurcan.

Prin cererea de concretizare a cererii de chemare în judecată au fost înlăturate omisiunile indicate în încheierea judecătorească sus-nominalizate, atașând repetat toate actele indicate în anexa cererii de chemare în judecată, în special copia certificatului de calitate de moștenitor solicitat de instanța de judecată.

Cu toate acestea, prin încheierea din 15 februarie 2021, judecătorul Irina Maxim din cadrul Judecătorei Chișinău, sediul Centru i-s restituit cererea de chemare în judecată, cu toate înscrisurile anexele la aceasta, pe motivul neînlăturării integrale a omisiunilor.

Reclamantului nu-i este clară soluția instanței de judecată, în situația în care a prezentat toate actele necesare solicitate de judecător. Or, dacă instanța avea obiecții sau neclarități privitor la actul anexat, aceste aspecte urmau a fi elucidate în cadrul ședinței de judecată, unde ar fi dat explicații pe marginea faptului dat.

Din motivele expuse, Smochin Marcel consideră drept neîntemeiată și ilegală încheierea din 15 februarie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru emisă de judecătorul Irina Maxim în cauza nr.25-134/2021, întrucât fără niciun motiv legal a fost restituită cererea sa de chemare în judecată, îngrădindu-i în așa mod accesul liber la justiție și i-a încălcat dreptul la un proces echitabil, constatându-se astfel în acțiunile judecătorului Maxim Irina prezența abaterilor disciplinare prevăzute la art.4 din Legea nr.178/2014 privind răspunderea disciplinară a judecătorilor, și anume:

b) adoptarea unei hotărâri judecătorești prin care, intenționat sau din neglijență gravă, au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor fizice sau juridice, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte;

c) acțiunile judecătorului în procesul de înfăptuire a justiției care fac dovada incompetenței profesionale grave și evidente;

În viziunea reclamantului în acțiunile judecătorului Maxim Irina se regăsesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare, fapt constatat prin decizia Curții de Apel Chișinău în dos.nr.2-21005737-02-25r-15032021, prin care a fost casată încheierea din 15 februarie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

În opinia reclamantului judecătorul Irina Maxim urma să fie trasă la răspundere disciplinară, cu toate acestea Consiliul Superior al Magistraturii a refuzat examinarea contestației sale.

În contextul enunțat, cu trimitere la art.39 alin.(1)-(4) și art.40 alin.(1) din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, art.4 din Legea nr.947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, art.17, art.39 alin.(1) și (3), art.196 alin.(1) și art.206 alin.(1) din Codul administrativ, Smochin Marcel a solicitat admiterea acțiunii, anularea răspunsului Consiliului Superior al Magistraturii nr.2359 m/i din 15 septembrie 2021, prin care a fost lăsată fără examinare cererea prealabilă; anularea hotărârii nr.115/6 din 01 iulie 2021 a Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, prin care a fost lăsată fără examinare contestația din 01 iulie 2021; anularea hotărârii nr.66/4 din 29 aprilie 2021 a Colegiului

disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată contestația depusă împotriva deciziei nr.145s-245p/m din 01 aprilie 2021 a inspectorului-judecător Mariana Martalog din cadrul Inspecției Judiciare, organ specializat al Consiliului Superior al Magistraturii pe marginea sesizării din 01 martie 2021 asupra acțiunilor judecătorului Irina Maxim din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru; și anularea deciziei nr.145s-245p/m din 01 aprilie 2021 a inspectorului-judecător Mariana Martalog din cadrul Inspecției Judiciare, organ specializat al Consiliului Superior al Magistraturii, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată sesizarea din 01 martie 2021 privind tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Maxim Irina din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să examineze contestația împotriva hotărârii nr.66/4 din 29 aprilie 2021 a Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, cu emiterea în acest sens a unei hotărâri noi prin care să se constate în acțiunile judecătorului Irina Maxim din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru abateri disciplinare și aplicarea în privința acestuia a sancțiunii disciplinare corespunzătoare.

Prin încheierea din 18 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost declarată inadmisibilă cererea de chemare în judecată depusă de Smochin Marcel în temeiul art.207 alin.(1) și alin.(2) lit.e) din Codul administrativ.

La 06 iunie 2022, Smochin Marcel a depus recurs împotriva încheierii din 18 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii contestate, cu examinarea în fond a acțiunii sale, prin care aceasta să fie admisă integral în sensul formulat.

În susținerea recursului Smochin Marcel a invocat că Curtea de Apel Chișinău a examinat cauza în absența sa, concluzionând că acțiunea sa nu corespunde exigențelor de admisibilitate, din care motiv în temeiul art.207 alin.(2) lit.e) din Codul administrativ a fost declarată inadmisibilă, drept motiv fiind indicat faptul precum că prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii, prin care a fost examinată contestația sa împotriva deciziei Inspecției judiciare emisă în privința judecătorului Irina Maxim, nu i-au fost încălcate drepturi sau libertăți personale în sensul art.17 din Codul administrativ.

Recurentul consideră soluția Curții de Apel Chișinău ca fiind neîntemeiată, cu interpretarea eronată a dispozițiilor art.17, 39 și 40 din Codul administrativ. Or, din normele de drept vizate supra, imperativ rezultă că, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

În viziunea recurentului esența vătămării dreptului său se manifestă prin acțiunile/inacțiunile judecătorului Irina Maxim din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, care a exercitat atribuțiile sale cu rea-credință la pronunțarea încheierii din 15 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care a fost restituită cererea sa înaintată împotriva acțiunilor executorului judecătoresc Cristina Brihuneț, deși în termenul stabilit de instanță prin încheierea din 20 ianuarie 2021, a înlăturat toate neajunsurile cererii, prin prezentarea repetată a copiei certificatului de moștenitor legal din 27 noiembrie 2018, autentificat de către notarul Daniela Țurcan, atașată la cererea de chemare în judecată concretizată.

Recurentul consideră că prin acțiunile judecătorului Irina Maxim i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil garantat de art.6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, care stipulează că, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil îndreptată împotriva sa.

Încălările de procedură, pe care le-a admis judecătorul Irina Maxim la examinarea cauzei civile sus-nominalizate, a dat dovadă de incompetență profesională gravă și evidentă, fapt care în opinia lui Smochin Marcel constituie temei justificativ pentru tragerea acesteia la răspundere disciplinară în condițiile art.4-6 din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor și anume, acțiunile judecătorului în procesul de înfăptuire a justiției, care fac dovada incompetenței profesionale grave și evidente, dacă aceasta a afectat în mod direct drepturile participanților la proces sau ale altor persoane.

În opinia recurentului este eronată concluzia Curții de Apel Chișinău precum că prin hotărârea CSM, prin care s-a examinat contestația sa împotriva deciziei Inspecției judiciare, nu i-au fost încălcate drepturi sau libertăți personale, deoarece în acțiune suficient de clar a invocat care anume drept i-a fost vătămat și anume, dreptul la un proces echitabil prevăzut la art.6§1 din CEDO, care garantează dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei, prin ce i s-a îngăduit accesul liber la justiție.

De asemenea, recurentul a reținut că la examinarea prezentei cauze au fost ignorate prevederile art.39 alin.(1) din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, care statuează că, hotărârile colegiului disciplinar pot fi contestate la Consiliul Superior al Magistraturii, prin intermediul colegiului, de către persoanele care au depus sesizarea, inspecția judiciară sau judecătorul vizat în hotărâre, în termen de 15 zile de la data primirii copieii hotărârii motivate. Termenul de 15 zile este un termen de decădere. La expirarea acestui termen, hotărârile necontestate ale colegiului disciplinar devin irevocabile, la fel, și dispozițiile art.40 alin.(1) din aceeași lege, care stipulează că, hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii, adoptate în condițiile art.39, pot fi contestate la Curtea de Apel Chișinău de persoanele care au depus sesizarea, de inspecția judiciară sau de judecătorul vizat în hotărâre, în termen de 30 zile de la data recepționării hotărârii motivate.

Distinct, recurentul a notat că, potrivit art.29 alin.(3) teza 2) din Legea nr.178/2014, hotărârea privind admiterea contestației este obligatorie pentru inspecția judiciară, care urmează să efectueze cercetarea disciplinară în conformitate cu art.23. *Hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă.*

Cu toate acestea, hotărârea menționată în norma reprodușă nu este irevocabilă, pentru simplu motiv că poate fi contestată în temeiul art.39 din Legea nr.178/2014 privind răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Consideră că nu este admisibilă o alta interpretare a dispozițiilor coroborate ale art.29 alin.(2) teza 2) din Lege nr.178/2014 și ale art.39 din aceeași lege, în caz contrar, se

va ajunge la inaplicabilitatea și lipsirea de efecte juridice a normei prevăzute la art.39 din aceeași lege.

Totodată, conform art.7 alin.(1)-(3) din Legea nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative, forța juridică a actelor normative se stabilește în funcție de competența și statutul autorității publice emitente, precum și de categoria actului. Limitele de competență privind adoptarea, aprobarea sau emiterea actelor normative sunt stabilite de Constituția Republicii Moldova, de Legea nr.136/2017 cu privire la Guvern și de alte acte normative. Actul normativ cu forță juridică superioară poate modifica sau abroga un act normativ cu forță juridică inferioară al aceluiași emitent. În cazul modificării exprese a actului inferior, modificarea are aceeași forță juridică ca și actul modificat. În cazul în care între două acte normative cu aceeași forță juridică apare un conflict de norme, se aplică prevederile ultimului act normativ adoptat, aprobat sau emis, cu excepția situațiilor prevăzute la art.5 alin.(3) și (4).

Din cele menționate, recurentul consideră că modalitatea în care a fost examinată acțiunea sa de către Curtea de Apel Chișinău nu poate echivala cu o soluționare efectivă a cauzei, judecata având un caracter formal, care nu corespunde exigențelor regulilor de baza cu respectarea legii supreme prevăzute în art.20 alin.(1)-(2) din Constituție, care reglementează că, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Nicio lege nu poate îngreuna accesul la justiție.

Din norma dată de drept rezultă că, orice persoană (cetățean al Republicii Moldova, cetățean străin sau apatrid) are dreptul la accesul liber la justiție și care permite accesul la justiție pentru apărarea oricărui drept/libertăți sau interes legitim indiferent dacă aceasta rezultă din Constituție sau din alte legi.

La 13 iunie 2022, întru respectarea dreptului părților la un proces echitabil, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Consiliului Superior al Magistraturii copia recursului depus de Smochin Marcel, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, notificată ultimului la 21 iunie 2022, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de expediere și avizul poștal de recepție (f.d.191, 193).

La 04 august 2022, prin intermediul poștei electronice, Consiliul Superior al Magistraturii a depus referință, solicitând respingerea recursului depus de Smochin Marcel, cu menținerea încheierii contestate, pe care o consideră legală și întemeiată.

Distinct, se reține că, la 06 iunie 2022, în temeiul art.12¹ din Codul de procedură civilă, Smochin Marcel a depus cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, cu sesizarea în acest sens a Curții Constituționale în vederea exercitării controlului constituționalității a prevederilor din textul alin.(3) art.29 din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorului „Hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă”, care în opina lui Smochin Marcel sunt contrare art.20 și 54 din Constituție.

Studiind cererea înaintată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată necesitatea ridicării excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, din motivele ce succed.

Conform art.195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

În conformitate cu art.12¹ alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.

Aliniatul (2) al aceluiași articol, statuează că, la ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție;

b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale, având ca obiect prevederile contestate.

Distinct, se reține că la 09 februarie 2016 Curtea Constituțională a Republicii Moldova a adoptat Hotărârea nr.2 „Pentru interpretarea articolului 135 alin.(1) lit.a) și g) din Constituția Republicii Moldova (excepția de neconstituționalitate) (sesizarea nr.55b/2015)”, prin care s-a decis că în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională. Totodată, s-a dispus că excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu.

Conform §79-80 din Hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 09 februarie 2016, pentru interpretarea art.135 alin.(1) lit.a) și lit.g) din Constituție, controlul concret de constituționalitate pe cale de excepție constituie singurul instrument prin intermediul căruia cetățeanul are posibilitatea de a acționa pentru a se apăra împotriva legislatorului însuși, în cazul în care, prin lege, drepturile sale constituționale sunt încălcate. Curtea menționează că dreptul de acces al cetățenilor prin intermediul excepției de neconstituționalitate la instanța constituțională reprezintă un aspect al dreptului la un proces echitabil.

Potrivit §82-83 din aceeași Hotărâre, Curtea a reținut că judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

(1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin.(1) lit.a) din Constituție;

(2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică faptul că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu.

- (3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;
(4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

Verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale. Judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la paragraful 82.

Așadar, pentru ridicarea excepției de neconstituționalitate, cu sesizarea Curții Constituționale, sunt necesare întrunirea cumulativă a condițiilor strict-obligatorii prevăzute la art.12¹ alin.(2) din Codul de procedură civilă.

În speță, obiectul cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate le constituie prevederile din textul alin.(3) art.29 din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorului și anume: *„Hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă”*, care în opina recurentului/reclamant Smochin Marcel sunt contrare dispozițiilor art.20 și 54 din Constituție.

Potrivit art.135 alin.(1) lit.a) din Constituția Republicii Moldova, coroborat cu dispozițiile art.4 alin.(1) din Legea cu privire la Curtea Constituțională nr.317-XIII din 13 decembrie 1994, Curtea Constituțională exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că în litigiul dedus judecății sunt întrunite condițiile necesare pentru ridicarea excepției de neconstituționalitate stabilite în art.12¹ alin.(2) din Codul de procedură civilă și Hotărârea nr.2 din 09 februarie 2016 a Curții Constituționale, cu sesizarea în acest sens a Curții Constituționale.

Or, obiectul cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate, ce le constituie dispozițiile din textul alin.(3) art.29 din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorului *„Hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă”*, intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin.(1) lit.a) din Constituție. Excepția de neconstituționalitate fiind ridicată de către o parte implicată în proces, la caz, de către recurentul/reclamant Smochin Marcel, iar prevederile contestate sunt aplicabile cauzei, precum și nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile invocate de către ultimul, din care motive cererea necesită a fi admisă.

Instanța de recurs menționează că cererea de sesizare a Curții Constituționale privind verificarea constituționalității normelor de drept indicate supra, constituie o prerogativă a părții din proces, la caz, a recurentului/reclamant Smochin Marcel, iar prin ignorarea excepției de neconstituționalitate și rezolvarea litigiului fără soluționarea prealabilă a excepției de către Curtea Constituțională, judecătorul ordinar ar dobândi prerogative improprie instanței judecătorești, ceea ce este inadmisibil.

Deopotrivă, prevederile legale ale căror control constituțional le solicită Smochin Marcel sunt pertinente soluționării litigiului dedus judecății.

Din considerentele enunțate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite cererea depusă de Smochin Marcel privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor din textul alin.(3) art.29 din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorului „*Hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă*”, cu sesizarea în acest sens a Curții Constituționale privind exercitarea controlului constituționalității a normelor de drept nominalizate supra conform competenței ce-i revine potrivit art.135 alin.(1) lit.g) din Constituție.

Totodată, ca rezultat al admiterii cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a amâna examinarea cauzei în ordine de recurs, reieșind din dispozițiile art.12¹ alin.(3) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amână pledoariile.

Astfel, conform art.195 și art.230 din Codul administrativ, în coroborare cu art.12¹ din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se admite cererea depusă de Smochin Marcel privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale.

Se transmite Curții Constituționale sesizarea înaintată de Smochin Marcel privind exercitarea controlului constituționalității a dispozițiilor din textul alin.(3) art.29 din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorului „*Hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă*”.

Se amână examinarea cauzei în ordine de recurs, până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Iurie Bejenaru

Aliona Miron